

pp Pårørendekoordinator – både støtte og praktisk hjelp

Selv om den nasjonale Pårøreveilederen oppfordrer kommuner til å opprette stillingen som pårørendekoordinator, er det så langt få som har gjort det. I Alta kommune har man begynt med pårørende som eget prosjekt, noe Linda Kristin Suhr håper skal lede fram til opprettelsen av en pårørendekoordinatorstilling.

Linda Kristin Suhr er prosjektleder i det femårige pårørendestøtte-prosjektet i Alta kommune, og håper at dette arbeidet blant annet skal munne ut i opprettelsen av en pårørendekoordinatorstilling i kommunen.

En pådriver

– Vi trenger en pådriver som kan følge opp og drive pårørendearbeidet i kommunen, en som tar signalene når de ansvarlige i tjenestene er i ferd med å miste pårørendeperspektivet av synet fordi det koster for mye både ressursmessig og økonomisk i en travel og marginal kommunetjeneste, sier hun.

Samtidig er det viktig for henne å understreke at det allerede gjøres mye

godt pårørendearbeid i Alta kommune.

– Men så lenge ting ikke er systematisert, blir det tilfeldig. Slik skal det ikke være. Mye av dette styres, som i de fleste andre ting i kommune-Norge, av økonomien. Så lenge stillingen som pårørendekoordinator ikke er lovpålagt, velger mange den bort, tror hun.

“ Mange pårørende, kanskje spesielt på små steder, synes det er vanskelig å ta kontakt.

Linda Kristin Suhr

Viktige oppgaver

– Hva mener du en pårørendekoordinator i kommunen skal gjøre for de pårørende?

– Hovedmålet, slik vi ser det, er å hjelpe og støtte pårørende uansett diagnose og hjelpebehov. Å vise dem inn i den eller de tjenestene der de skal være, og samtidig hjelpe og bistå de ulike tjenestene i utøvelsen av sitt pårørendeansvar, er vesentlig.

– Mange opplever pårørendeansvaret som en jobb i seg selv. Synes du det er naturlig at pårørendekoordinatoren skal avhjelpe de pårørende i form av praktisk hjelp?

– Jeg mener at pårørende må kunne forvente hjelp og støtte og ikke minst adekvat informasjon. Så må det også være plass til å hjelpe med utfylling av søknader, gå i møter med de ulike tjenestene og finne riktig person i riktig tjeneste, svarer Suhr.

Etterlyser samstemmighet

Prosjektlederen i Alta kommune understreker at de så langt ikke har noen tjenestebeskrivelse, men at de jobber med saken. Hun kunne imidlertid ønske seg at ansvaret og oppgavene som pårørendekoordinator var de

samme over hele landet:

– Slik at pårørende vet hva de kan forvente uavhengig av bostedskommune, poengterer hun.

– Slik det er i dag, opplever jeg det som tilfeldig og opp til den enkelte kommune å bestemme innholdet i stillingen. Dessuten velger kun et fåtall å opprette pårørendekoordinatorer som en hundre prosent stilling. Likefullt ligger oppgavene der, og de skal utføres.

Praktisk hjelp

Linda Kristin Suhr, som selv er pårørende, er opptatt av at praktisk hjelp og støtte er viktig, men:

– Ikke som en hjemmetjeneste, men mer i form av en samtalepartner som kan hjelpe til med å finne fram i systemene. I tillegg tenker jeg at koordinatorstillingen skal organisere og støtte opp om alle kommunens ulike pårørendegrupper, drive opplysningsarbeid, kompetanseheving og så videre.

“ Det er ingen tvil om at koordinatorstillingen er kjempeviktig. Jeg skulle derfor ønske at dette var noe kommunene hadde plikt til.

Linda Kristin Suhr

Erfaringen så langt er at de har kapasitet til å hjelpe mange flere:

– Vi brukes ikke nok. Mange pårørende, kanskje spesielt på små steder, synes det er vanskelig å ta kontakt. Dessuten har vi ikke nådd godt nok ut med hva vi faktisk tilbyr. Dette må gå seg til.

For behovet er økende, noe tallene på besøkende hos NKS

Veiledningssenteret for pårørende i Nord-Norge blant annet viser, påpeker

hun og legger til at veiledningscenteret er en god og viktig samarbeidspartner for kommunen.

Velges bort

– Samtidig som behovet øker, ser vi at flere av fagfolkene våre opplever pårørendearbeid som vanskelig. Alle tjenesteområdene er pålagt å drive pårørendestøtte i sin jobb, men når det oppleves vanskelig og ubehagelig, velges det kanskje bort. Her har vi en jobb å gjøre –sammen.

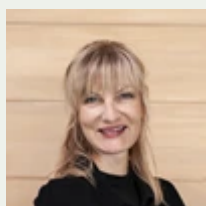
Ifølge Linda Kristin Suhr er de pårørende usikre på hva de kan forvente av kommunen, samtidig som de som jobber i de ulike tjenesteområdene er usikre på hva de pårørende forventer av dem.

– Vi trenger systematisk opplæring i de ulike tjenestene, så de vet hvordan de skal jobbe med dette og hvem de skal vise til. Og så må dette gjøres kjent overfor de pårørende, fastslår hun.

Trenger koordinatoren

Som prosjektleder for pårørendesatsingen i kommunen er hennes hovedmandat akkurat nå å sørge for at pårørendeveilederen implementeres i hele kommunen.

– Vi har så mye som gjenstår, samtidig som omsorgsansvaret til den pårørende bare blir større og større. Det er ingen tvil om at koordinatorstillingen er kjempeviktig. Jeg skulle derfor ønske at dette var noe kommunene hadde plikt til. Etter mitt syn skulle man hatt et mye større grep om dette nasjonalt. Det hadde gitt forgang i arbeidet og skapt større tydelighet. Nå er det opp til den enkelte kommune å avgjøre, og da kan det bli store sprik, noe ingen er tjent med, sier hun.

Tekst:

Bethi Dirdal Jåtun

Journalist

